

Sofie was anders dan andere draken.

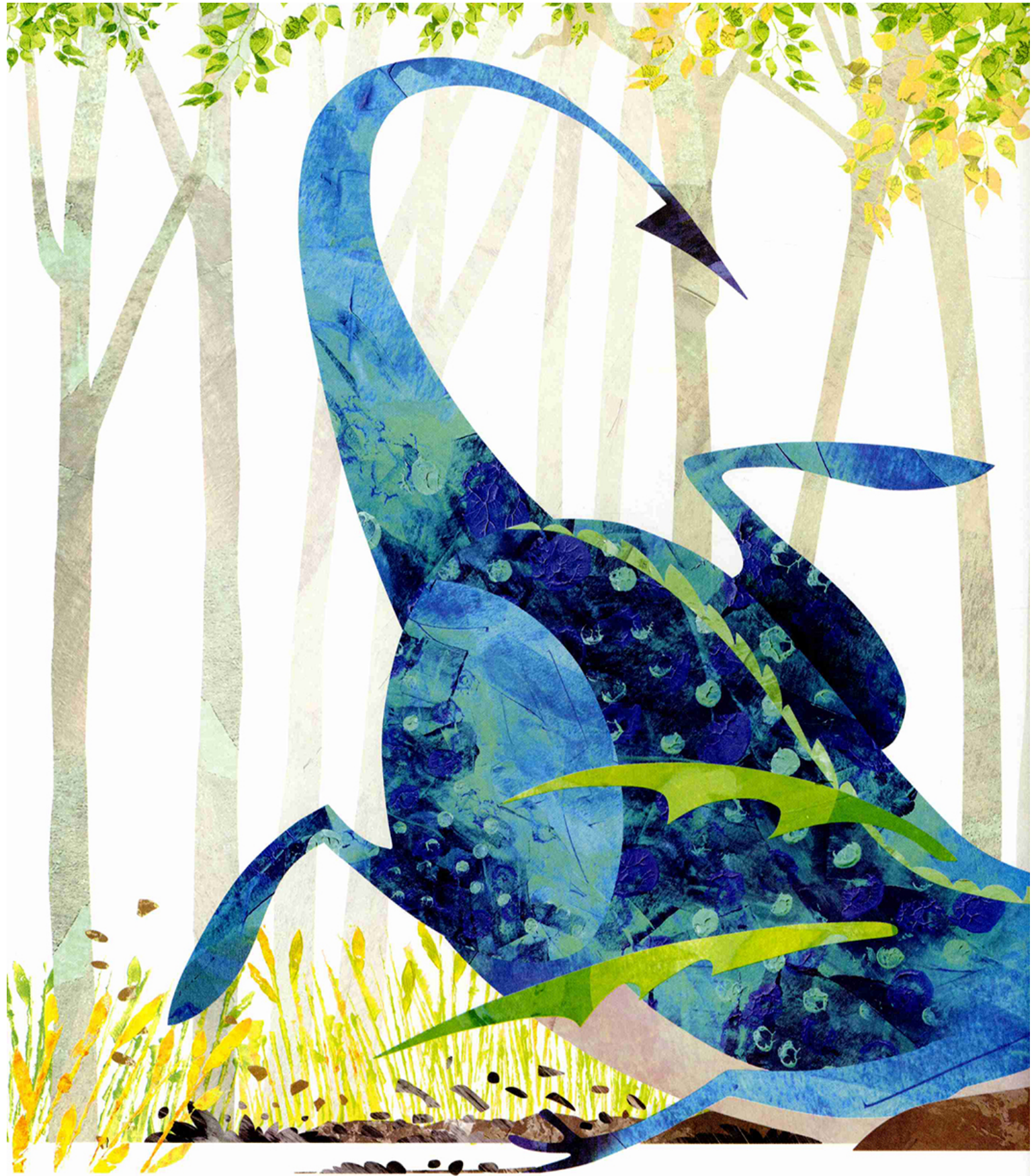
Ze wilde geen kastelen kapotmaken of
prinsessen gevangennemen.

En op een koude rots zitten deed
alleen maar zeer aan haar billen.

‘Ik ben het zat,’ zei Sofie. ‘Ik ga weg!’

Na lang zoeken vond ze...

... een zonnige plek in het bos.

'Hallo, buren!' riep ze blij en ze landde

KABOEF in een veld met bloemen.

'Kijk uit! Een draak!' riepen de bosdieren.

'Ren voor je leven!'

'Niet weggaan!

Het is hier zo mooi,'

zuchtte Sofie blij en

ze rolde door het

lange, zachte gras.

Maar achter haar klonk een piepstemmetje.

'Hé!

Schattebout!

Jij moet hier weg!

'Maar ik wil hier wonen,' zei Sofie. 'Waarom moet ik weg?'

'Omdat je een **draak** bent!' riep Muis.
'Wij weten wel wat draken doen. Die spuwen vuur
en zitten ons achterna.'

'Ik niet, hoor,' zei Sofie.
'Ik ben een vriendelijke draak. Kijk maar!'

Ze plukte een paar graanstengels
en gaf ze aan Muis.

‘Dank je wel,’ piepte Muis een
beetje verbaasd.

Maar precies op dat moment begon Sofies
neus te kriebelen...

